

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci **žalobkyně : Ing. Arch. A. N. B., Ph.D.**, bytem P. 308/77, B. proti **žalované: Česká komora architektů** se sídlem Josefská 34/6, Praha 1 IČ: 45769371, o žalobě proti rozhodnutí představenstva České komory architektů ze dne 12.7.2011,

t a k t o :

I. Rozhodnutí představenstva České komory architektů ze dne 12.7.2011 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení v částce 2000 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí představenstva České komory architektů ze dne 12.7.2011, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí (rozsudek) Stavovského soudu České komory architektů ze dne 13.4.2011, jímž bylo žalobkyni podle ustanovení § 59 odst.4 písm. d) Disciplinárního a smírcího řádu České komory architektů uloženo disciplinární opatření za porušení ustanovení § 13 a § 17 Profesního a etického řádu České komory architektů, a to pozastavení autorizace na dobu 2 let.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že po prostudování spisu, který se týkal projektu rodinného domu Veverské Knínice č.p. 138 investorů – paní L. L. a pana P.M., se rozhodl odvolání žalobkyně zamítnout a napadené usnesení Stavovského soudu

potvrdit. V tomto svém závěru odkázal na klíčové důkazy, kterými jsou: záznam komunikace investor-projektant, projektová dokumentace ze srpna 2009 a vyjádření Ing. L.T. z firmy Stavomodul. Současně v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyslovil názor, že z pohledu investorů rodinného domu není rozhodnutí Stavovského soudu pro tyto investory z hlediska dispozičního, architektonického tak stavebně-technického projektu stavby, který je nevalné kvality, žádnou odpovídající satisfakcí.

II. Žaloba

Žalobkyně v podané žalobě namítá, že žalovaný rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci a řízení vykazuje vady, neboť představenstvo neprovedlo důkazy výsledky svědků, které žalobkyně k prokázání rozhodných skutečností navrhla. Došlo k diskriminaci žalobkyně z důvodu zdravotního postižení a sociálního původu. Žalobkyně také nebyla ani jednou vyslechnuta.

Žalobkyně nesouhlasí s tvrzením žalovaného ohledně kvality projektu rodinného domu a uvádí, že projekt byl vyhotoven dle vyhlášky č. 499/2006 Sb., bylo na něj vydáno řádné stavební povolení ze dne 8.4.2009 a stavebník dle e-mailové komunikace považoval od zadání zakázky dne 21.2.2008 až do 28.08.2009, kdy byla předána kompletní dokumentace, projekt za perfektní, kvalitní a vyhovující požadavkům celé rodiny. Stavebník se však po předložení faktury vyhýbal řádné platbě a podával smyšlené stížnosti na Českou komoru architektů. Žalobkyně dále popisuje, jak došlo ke smluvnímu ujednání se stavebníkem, k uzavření smlouvy o dílo ohledně předmětného projektu, k dopracování projektu po provedení stavebních úprav a ke sjednání ceny. K vlastnímu skutkovému stavu namítá, že žalovaný ani Stavovský soud neprovedli důkazy za účelem zjištění potřebnosti smluvních ujednání žalobkyně a důkazy statickým posudkem autorizovaného statika a autorizovanou projektovou dokumentací pro provedení stavby, zpracované společností ARNEX ze srpna 2009. Nevyslechli žádného účastníka řízení ani samotnou žalobkyni a neodstranili zásadní rozpor mezi tvrzeními strany žalující a stavebníka. Konkrétně nebyla vyslechnuta specialistka M. P., která se podílela na vypracování dokumentace a úzce spolupracovala s žalobkyní jak na studii dokumentace pro stavební povolení, tak i na dokumentaci pro provedení stavby. Představenstvo České komory architektů vyslechlo prostřednictvím Stavovského soudu pouze stavebníka, neprovedlo důkaz vyjádřením stavebního úřadu o černé stavbě prováděné stavebníkem dne 2.11.2010. Oba orgány dostatečně neobjasnily ani charakter vytýkaných vad, zejména zda vady stavebníkem vytčené jsou v rozporu s předávacím protokolem ze dne 28.8.2009, statickým posudkem a autorizovanou projektovou dokumentací pro provedení stavby ze srpna 2009. K posouzení této otázky žalobkyně navrhla vypracování znaleckého posudku soudního znalce v oboru stavební inženýrství, avšak tento důkaz nebyl v řízení proveden. Za klíčový důkaz bylo považováno zmatečné vyjádření Ing. T. z firmy Stavomodul, známého stavebníka, které popisuje úplně jiný objekt, s jiným číslem popisným a zabývá se vadami, které se v autorizované projektové dokumentaci vůbec neobjevily. Naprosto opomíjí zpracovaný statický posudek s rozsáhlým statickým výpočtem základů stropů, krovu i nosného zdiva. Rovněž opomíjí, že stavební povolení bylo řádně vydáno. Jako další důkaz představenstvem České komory architektů byla uvažována pouze rozpracovaná konzultační dokumentace ke stavebnímu povolení, navíc bez autorizačních razítek, přičemž autorizovaná dokumentace se statickým posudkem ze srpna 2009 byla z důkazních materiálů úplně vyřazena. Byla ignorována skutečnost, že podle této autorizované dokumentace ze srpna 2009 si stavebník celou stavbu již postavil a k ní existuje fotodokumentace.

K e-mailové komunikaci, kterou předložil stavebník představenstvu České komory architektů a která probíhala v době říjen 2009 - březen 2011 žalobkyně uvádí, že v té době byla v azylovém domě, léčila se u psychologa i dalších specialistů a měla svízelnou osobní situaci, a proto e-mailová komunikace nevypovídá o realitě problému. Stavebník využil slabé situace žalobkyně, požadoval po ní slevu z dlužné fakturované částky, požadoval provádět dozor na stavbě zdarma a následně podal stížnost k České komoře architektů. Stížnost byla motivována také tím, že žalobkyně upozornila stavební úřad na to, že stavebník provádí rekonstrukci v rozporu se stavebním povolením a stavební úřad vydal vyjádření o černé stavbě ze dne 2.11.2010.

Podle názoru žalobkyně Stavovský soud České komory architektů rozhodoval diskriminačním způsobem z důvodu zdravotního postižení žalobkyně a sociálního původu, nevyžádal si potvrzení o zdravotním stavu žalobkyně ani o zdravotním stavu a postižení syna žalobkyně v nízkém věku, kterého má žalobkyně v péči jako samoživitelka. Došlo k porušení § 36 odst.1 soudního řádu správního, podle kterého účastníci mají v řízení rovné postavení a soud je povinen poskytnout jim stejné možnosti k uplatnění jejich práv a poskytnout jim poučení o jejich procesních právech a povinnostech v rozsahu nezbytném proto, aby v řízení neutrpěli újmu.

Z uvedených důvodů žalobkyně navrhuje, aby soud ve správním soudnictví napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení, v němž žalovaný provede chybějící důkazy při nařízeném jednání.

Žalobkyně také navrhuje, aby soud nařízené disciplinární opatření zamítl v plném rozsahu jako neodůvodněné a přiznal žalobkyni náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Ve svém vyjádření k podané žalobě se žalovaný vyjádřil k jednotlivým žalobním bodům.

Uvedl, že důkazy jejichž neprovedení žalobkyně namítá, tj. předávací protokol ze dne 28.8.2009 a statický posudek ze srpna 2009 předložila žalobkyně Stavovskému soudu České komory architektů až dne 12.4.2011, tedy 11 měsíců poté, kdy bylo se žalobkyní zahájeno disciplinární zjišťování ve věci a 5 měsíců poté, kdy bylo zahájeno disciplinární řízení před Stavovským soudem. Dle § 33 odst. 2 Disciplinárního a smírčího řádu České komory architektů musí Stavovský soud rozhodnout ve lhůtě 6 měsíců od zahájení řízení. Za těchto podmínek nebylo možné jednání dále odročovat za účelem pravosti či nepravosti podkladů, o nichž panovala významná pochybnost. Stavebník na písemný dotaz žalovaného uvedl, že si převzetí statického posudku, ani podpisu protokolu není vědom, a proto se senát Stavovského soudu rozhodl při svém rozhodování ke jmenovaným důkazům nepřihlížet.

Žalovaný odmítl tvrzení žalobkyně, že by rozhodoval diskriminačně z důvodu zdravotního postižení a sociálního původu žalobkyně a že by žalobkyně nebyla vyslechnuta. Dokladem opaku jsou 4 jednání Stavovského soudu, která byla nařízena v rozmezí 5 měsíců a 3 jednání Dozorčí rady. K žádnému z nich se žalobkyně nedostavila. Právě z důvodu její rodinné a zdravotní situace bylo žalobkyni nabídnuto konání jednání v Brně, v místě jejího bydliště.

Žalobkyně nemá pravdu v tom, že projekt byl vyhotoven v souladu s vyhláškou č.499/2006 Sb. V projektové dokumentaci v rozporu s přílohou 2 vyhlášky č.499/2006 Sb., chyběl statický posudek. S předmětem disciplinárního řízení pak dle názoru žalovaného nemají souvislost občanskoprávní spory žalobkyně se stavebníkem, týkající se vztahu mezi žalobkyní a stavebníkem dle smluvního ujednání.

Žalovaný uvádí, že při provádění důkazů senát Stavovského soudu neposuzoval kvalitu projektové dokumentace pro provedení stavby předané klientům, neboť vyjádření k požadované nabídce stavebních prací od společnosti Stavomodul s.r.o., nepovažoval za znalecký posudek a výhrady v něm uvedené nebylo možné bez znaleckého posudku považovat za objektivní posouzení projektové dokumentace. Charakter vytýkaných vad byl popsán zcela jednoznačně ve výrokové části rozsudku Stavovského soudu, kde se uvádí, že žalobkyně pochybila, když zhotovila projekt pro provedení stavby bez stavebně-konstrukční části – statického posudku. Proto orgány České komory architektů nepovažovaly vyjádření Ing. T. za klíčový důkaz, bylo k němu pouze přihlédnuto.

Žalovaný trvá na tom, že jednání žalobkyně bylo v rozporu s § 12 zákona č. 136/1992Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě tím, že nerespektovalo znění vyhlášky č.499/2006 Sb., ale také bylo ve vážném rozporu se zájmy klienta. Žalobkyně mu svým jednáním způsobila újmu a vystavila ho riziku škody na zdraví a životě a ohrozila dobrou pověst profese architekta. Profesní výkony žalobkyně, které byly v průběhu disciplinárního řízení dokladovány, prokázaly navíc značnou míru profesní nekompetentnosti a orgány České komory architektů shodně doznaly, že její další samostatný výkon profese je jednoznačně v rozporu s veřejným zájmem. Z tohoto pohledu je tedy disciplinární opatření odpovídajícím opatřením, které by mělo umožnit žalobkyni zdokonalit její profesní schopnosti pod výkonem jiné autorizované osoby.

IV. Posouzení věci Městským soudem

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 60 a násl. zákona č.150/2002Sb., soudního řádu správního a vyšel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.).

Žaloba je důvodná.

V dané věci je předmětem soudního přezkumu zákonnost disciplinárního opatření uloženého žalobkyni za disciplinární provinění. Je tedy podstatné posoudit, jakého provinění se žalobkyně dopustila, tedy jaké jednání žalobkyně naplnilo skutkovou podstatu disciplinárního opatření.

Z rozsudku Stavovského soudu České komory architektů jako orgánu 1. stupně soud zjistil, že žalobkyni bylo uloženo disciplinární opatření – pozastavení autorizace na dobu dvou let za disciplinární provinění dle § 13 a § 17 Profesního a etického řádu v návaznosti na ust. § 12 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů.

Podle § 12 odst. 3 zákona č. 360/1992 Sb. při výkonu své činnosti je autorizovaná osoba povinná dbát platných obecně závazných právních předpisů, jakož i předpisů vydaných příslušnou Komorou.

Uvedené zákonné ustanovení měla žalobkyně dle rozsudku Stavovského soudu porušit tím, že porušila ust. § 13 a 17 Profesního a etického řádu (neposkytla klientům všechny potřebné informace týkající se zakázky a nezajistila v jejich zájmu profesionální kvalitu projektovaného díla), tj. nedbala platných obecně závazných právních předpisů, jakož i předpisů vydaných příslušnou Komorou.

Z rozsudku Stavovského soudu je zřejmé, že konkrétní provinění žalobkyně spočívá v porušení vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb jednáním, kterým žalobkyně nedodala stavebníkovi projekt s jeho obligatorní součástí – statickým posudkem. To vyplývá jak z výroku, tak i z odůvodnění rozsudku Stavovského soudu, v němž tento soud sám uvádí, že neposuzoval kvalitu projektové dokumentace pro provedení stavby předané klientům ani vztahy mezi žalobkyní a stavebníkem, nýbrž toliko nedostatek projektu spočívající v absenci stavebně konstrukční části – statického posudku. Stavovský soud posuzoval jednání žalobkyně v období od zadání díla v březnu r. 2008 do předání projektu pro provedení stavby k srpnu 2009.

Z uvedeného je zřejmé, že žalobkyni bylo disciplinární opatření uloženo toliko *v rozsahu jednání, kterým je neopatrění zadaného projektu stavby statickým posudkem*. Z odůvodnění rozsudku Stavovského soudu je patrné, že Stavovský soud při svém rozhodování vycházel z písemné žádosti stavebníků ze dne 7.5.2010 o prověření projektu z důvodu chyb a nesrovnalostí projektu, bránících nacenění projektu, dále z disciplinárního zjišťování a dalších podkladů a jednání, z nichž vyplynulo posouzení, že jde o chaotickou a neúplnou dokumentaci projektu bez statického posudku a že žalobkyně nezjedнала nápravu.

V odvolání proti rozsudku Stavovského soudu však žalobkyně namítala, že v srpnu 2009 byla klientovi předána kompletní dokumentace a tvrzení klienta, že statický posudek neobdržel, je nepravdivé. Namítala, že toto vyplývá z předávacího dopisu ze dne 28.8.2009, který Stavovský soud nezohlednil jako důkaz. Soud neprovedl dokazování ani statickým posudkem autorizovaného statika a autorizovanou projektovou dokumentací zpracovanou společností ARNEX ze srpna 2009. Namítala, že Stavovský soud vycházel toliko z výpovědi stavebníků a nevyslechl žalovanou a ani specialistku M. P., která se spolu se žalovanou na vypracování dokumentace podílela. Požadovala objasnit charakter vytýkaných vad a navrhla dokazování znaleckým posudkem.

Z podaného odvolání tak vyplynuly rozpory v názoru na existenci statického posudku mezi žalobkyní a orgánem 1. stupně, resp. na to, zda žalobkyní zmíněný statický posudek ze srpna 2009 je způsobilý obstát požadavkům vyhl. č. 499/2006 Sb.

Na základě podaného odvolání a rozporů v tvrzení žalobkyně a disciplinárního zjištění Stavovského soudu bylo na žalovaném jako na odvolacím orgánu, aby tyto námitky žalobkyně vypořádal a v odůvodnění svého rozhodnutí se náležitě zabýval zjištěními, které prokazují absenci statického posudku v dokumentaci předávané klientům, popřípadě, aby zhodnotil, zda žalobkyní uváděný statický posudek autorizovaného statika je kvalifikovanou dokumentací ve smyslu přílohy 2 vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, která by byla včas a řádně předána se zadaným projektem v souladu s vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.

Uvedené hodnocení napadené rozhodnutí představenstva České komory architektů neobsahuje, neboť nejenže nevypovídá odvolací námitky žalobkyně, ale vůbec je ani neuvádí. Napadené rozhodnutí je prioritně uvozeno nevěcnou úvahou o rozsudku Stavovského soudu jako nedostatečné satisfakci vůči stavebníkům a obsahově vypovídá toliko o ztotožnění se žalovaného se závěrem Stavovského soudu na základě dokazování provedeného e-mailovou korespondencí a vyjádřením Ing. L. T. z firmy Stavomodul. Jak z těchto podkladů vyplývá, že žalobkyně s vypracovanou dokumentací nepředložila statický posudek, a jak tento nedostatek orgán České komory architektů v disciplinárním řízení vlastně zjistil, nevycházel-li toliko z podání stavebníků, není v napadeném rozhodnutí odůvodněno. Protože hodnocení žalovaného k rozporu mezi tvrzením žalobkyně o existenci statického posudku (dle orgánu 1. stupně jako nezbytné součásti dokumentace a rozhodující skutečnosti pro seznání disciplinárního provinění žalobkyně), t v napadeném rozhodnutí zcela absentuje, závěry žalovaného o ztotožnění se se závěrem rozsudku Stavovského soudu jsou naprosto nepřezkoumatelné. Žalovaný zcela rezignoval na posouzení odvolacích námitek, které byly ve vztahu k předmětu sporu a rozsahu provinění relevantní (absence statického posudku) a tyto námitky vůbec nevypořádal. Žalovaný až ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobkyně předložila statický posudek ze srpna 2009 až dne 12.4.2011, že však orgány České komory architektů byly vázány lhůtou 6 měsíců k rozhodnutí, proto nebylo možné jednání odročovat za účelem zjištění pravosti či nepravosti tohoto posudku. Uvedená skutečnost není vůbec zmíněna v napadeném rozhodnutí, ačkoliv je patrné, že žalobkyně předložila k důkazu statický posudek den před rozhodnutím Stavovského soudu (rozsudek Stavovského soudu je ze dne 13.4.2011) a v době, kdy nebylo ještě pravomocně rozhodnuto, neboť nebylo ještě žalovaným vydáno rozhodnutí o odvolání. Odvolání žalobkyně bylo podáno dne 27.5.2011. Z uvedeného je zřejmé, že žalovaný zcela nepřipustně upřednostnil dodržení lhůty k rozhodnutí stanovené stavovským předpisem, a to lhůty svým významem pořádkové (nikoliv prekluzivní), nemající za následek zánik práva uložit disciplinární opatření, před náležitým zjištěním materiálního stavu věci. Byť žalovaný postupoval podle speciálního profesního předpisu, nemohl rezignovat na obecná ustanovení o řízení zaručující právo obviněného na obhajobu, byť v souzené věci žalobkyně svou nepřítomností u některých jednání neposkytovala potřebnou součinnost.

V předmětném případě z povahy věci, kterou je správní trestání, nemohou být vyloučena obecná pravidla správního řízení o náležitém odůvodnění odvolacího rozhodnutí, což předpokládá náležité vypořádání odvolacích námitek. Žalovaný i při postupu a aplikaci pravidel disciplinárního řízení byl povinen řídit se zásadou materiální pravdy a posoudit, zda tvrzení žalobkyně v odvolání o existenci statického posudku jsou důvodná či nikoliv, tj. zjistit, jaká dokumentace a jakého konkrétního obsahu byla předložena v zakázce stavebníků a na základě jakého statického posudku bylo vydáno stavební povolení na projektovanou stavbu, bylo-li (dle tvrzení žalobkyně) vydáno. Navrhovatelka k tomuto zjištění předložila jako důkaz statický posudek, odkázala na předávací dopis ze dne 28.8.2009 a navrhla výpověď M. P.. Obecná ustanovení o řízení ve správním trestání je třeba respektovat i ve vztahu k oprávnění disciplinárně obviněné prokazovat skutečnosti, vyvracející jednání, z něhož je obviněna. Žalovaný se obhajobou žalobkyně nezabýval a jak sám uvádí ve vyjádření k žalobě, vycházel z odpovědi stavebníka, že si stavebník statického posudku ani podpisu předávacího protokolu není vědom, a proto žalovaný k předloženým důkazům žalobkyně nepřihlížel. Nadto žalovaný ve svém vyjádření k žalobě (v rozporu s podstatou disciplinárního provinění – absence statického posudku - shledanou správním orgánem 1. stupně) uváděl, že profesní výkony žalobkyně prokázaly značnou míru nekompetentnosti tak, že další výkon profese žalobkyně je v rozporu s veřejným zájmem. Z uvedeného vyplývá, že posouzení profesního jednání žalobkyně pravděpodobně nesouviselo toliko s absencí

statického posudku v dokumentaci, o čemž svědčí i další podklady v řízení, avšak takové jednání nebylo v napadených rozhodnutích posuzováno. Uložené opatření však musí reflektovat skutečné a dostatečně objasněné jednání žalobkyně a kvalitu jejích profesních výkonů a nemůže být založeno na hodnocení v rozhodnutí nevyčleněných a nevyargumentovaných úvah. Z obsahu správního spisu je zřejmá celá řada podkladů, které vypovídají o motivech stížnosti stavebníků, stejně tak jako o snaze žalobkyně obhajovat své jednání. Žalovaný však k odvolacím námitkám žalobkyně z těchto podkladů nevyčlenil ty podklady, které jsou relevantní ve vztahu k rozsahu provinění (absence statického posudku) a nevyhodnotil je tak, aby najisto vyvrátil pochybnosti o disciplinárním provinění žalobkyně, vyplývající z rozporných tvrzení zúčastněných stran a své závěry náležitě odůvodnil.

V rozhodovacím procesu, v němž je rozhodováno o povolání jednotlivce, nelze rezignovat na obecné právo na přezkum rozhodnutí. Právo na přezkum rozhodnutí, ostatně garantované postupem podle § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, je vyjádřením ústavního práva na spravedlivý proces, jenž nemůže být vyloučeno ani v disciplinárním procesu orgánů stavovské samosprávy. Právo na spravedlivý proces zahrnuje právo účastníka řízení předkládat svá stanoviska, která on považuje za významná pro posouzení věci a právo na to, aby se s nimi správní orgán vypořádal. Rozsah vypořádání pak bude záležet na okolnostech toho kterého případu. Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.].

V. Závěr

Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů spočívajících v nevypořádání odvolacích námitek žalobkyně.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení se žalovaný bude zabývat všemi odvolacími námitkami žalobkyně. Uvede, které jsou relevantní ve vztahu k provinění žalobkyně a námitky vypořádá na základě shromážděných podkladů, případně provede i jiné důkazy k ověření, zda žalobkyně s předáním projektu předložila úplnou dokumentaci včetně statického posudku, neboť toliko za toto jednání byla vedena k disciplinární odpovědnosti. V dané věci pak vydá nové rozhodnutí, které v souladu s obecnými ustanoveními o řízení, tj. i v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu náležitě odůvodní, tj. uvede, na základě jakých podkladů a jak se vypořádal s odvolacími námitkami žalobkyně a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil.

Soud v dané věci nemohl vyhovět druhému návrhu žalobkyně na zamítnutí disciplinárního opatření jako opatření nedůvodného, neboť k takovému postupu nemá dle § 78 s.ř.s., založeném na kasačním principu, rozhodovací pravomoc. Pokud je rozhodnutí nezákonné nebo stíženo vadami řízení, je soud oprávněn toliko přezkoumávané rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení a tak také učinil.

Soud rozhodoval ve věci bez nařízení jednání, neboť k takovému postupu byly dány podmínky dle ust. § 51 odst. 1 a 2 s.ř.s. Účastníci k výzvě soudu ve stanovené lhůtě

nevyjádřili svůj nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání a napadené rozhodnutí bylo zrušeno dle § 76 odst. 1 s.ř.s. pro nepřezkoumatelnost.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, soud jí proto proti žalovanému přiznal úhradu nákladů řízení spočívající v zaplaceném soudním poplatku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 29. dubna 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.